

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120209346
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120209346.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Okresné správcovské bytové družstvo Prievidza, IČO: 00 173 801, Stavbárov 6, 971 01 Prievidza, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Edit Balážiková s.r.o., IČO: 47 239 948, Jesenského 231/5, 958 01 Partizánske, proti žalovaným: 1. T. G. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/X, L. - L. N.. B., t.č. bytom T., X., 2. T. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, S., o zaplatenie 1.028,99 eura s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.028,99 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

zo sumy 116,44 eura od 01.05.2020 do zaplatenia,

zo sumy 116,44 eura od 01.06.2020 do zaplatenia,

zo sumy 128,44 eura od 01.07.2020 do zaplatenia,

zo sumy 128,44 eura od 01.08.2020 do zaplatenia,

zo sumy 128,44 eura od 01.09.2020 do zaplatenia,

zo sumy 128,44 eura od 01.10.2020 do zaplatenia,

zo sumy 282,35 eura od 21.06.2021 do zaplatenia,

a to do 45 dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť žalovanej v 2. rade uložená platobným rozkazom Okresného súdu Trnava č.k. 11C/69/2020-28 zo dňa 02.03.2021 a v rozsahu plnenia žalovanej v 2. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 1. rade uložená týmto rozsudkom.

II. Vo zvyšku úroku z omeškania sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť žalovanej v 2. rade uložená platobným rozkazom Okresného súdu Trnava č.k. 11C/69/2020-28 zo dňa 02.03.2021 a v rozsahu plnenia žalovanej v 2. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 1. rade uložená týmto rozsudkom a osobitným uznesením o výške náhrady trov konania, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 23.11.2020, doručenu súdu dňa 07.12.2020, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 1.028,99 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 116,44 eura od 01.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 116,44 eura od 01.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 282,35 eura od 01.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 128,44 eura od 01.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 128,44 eura od 01.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 128,44 eura od 01.09.2020 do zaplatenia, zo sumy 128,44 eura od 01.10.2020 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11C/69/2020-28 zo dňa 02.03.2021. Platobný rozkaz bol doručený žalovanej v 2. rade dňa 09.03.2021, pričom táto proti nemu v lehote odpor nepodalala, preto vo vzťahu k nej nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť dňom 25.03.2021. Platobný rozkaz bol doručený žalovanému v 1. rade dňa 19.06.2021, pričom tento proti nemu podal včas odpor s vecným odôvodnením, preto sa platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) (v znení účinnom od 01.07.2021) zo zákona zrušil len vo vzťahu k žalovanému v 1. rade. V prípade žalovaných v 1. a 2. rade ide pritom o samostatné spoločenstvo v zmysle § 76 CSP, kedy podanie odporu len jedným zo subjektov na strane žalovaného nemá vplyv na platobný rozkaz a jeho právoplatnosť voči ostatným subjektom na strane žalovaného (v tomto prípade voči žalovanej v 2. rade).

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu, ktorého správu vykonáva žalobca. Žalovaní v lehote splatnosti nezaplatili predpísané úhrady - príspevky do fondu údržby, prevádzky a opráv domu a úhrady za poskytovanie služieb s užívaním bytu spojených, ktoré sú podľa dojednaných zmluvných podmienok splatné mesačne vopred. Žalovaní nezaplatili žalobcovi úhrady za mesiace máj a jún 2020 mesačne po 116,44 eura spolu v sume 232,88 eura, za mesiace júl až október 2020 mesačne po 128,44 eura spolu v sume 513,76 eura, celkom v sume 746,64 eura. Vyúčtovaním služieb poskytnutých v roku 2019 bol na konte žalovaných zistený nedoplatok vo výške 282,35 eura, ktorý žalovaní v lehote splatnosti, t.j. do 30.06.2020 taktiež nezaplatili. Spolu z uvedených dôvodov dlhujú žalovaní spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 1.028,99 eura istiny s prísl.. Žalovaní sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu, a preto sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi aj príslušný zákonný úrok z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

4. Žalovaný v 1. rade sa v odpore vyjadril k žalobe v tom zmysle, že žalobca uvádza ním vygenerované dlžné sumy, ktoré boli uhrádzané dlhodobým nájomcom bytu, a to B. L. o.z., R. X/X, XXX XX L., resp. podnájomníkom, ktorý podľa informácií nájomcu si prenajal byt od júna 2018 do júna 2021. Žalovaný v 1. rade nemá vedomosť, že by si neplnil nájomca povinnosti voči správcovi bytového domu. Jedinú informáciu, ktorá mu bola delegovaná, je, že podnájomník spôsobil požiar a predmetný byt je neprístupný, pretože ho zabezpečil tak, že sa nájomca nemôže dostať do priestorov bytu na odpis energií. Bolo realizované podanie na okresnú prokuratúru L. pre spáchanie viacerých trestných činov. Na základe skutočnosti, že je platná zmluva na dobu určitú, je diskutabilný vstup do bytu, aby nebola naplnená skutková podstata trestného činu neoprávneného vstupu do obydlia. Bez rozhodnutia súdu nechce vstúpiť ani nájomca. Vo veci vecnej podstaty podanej žaloby, a to o zaplatenie sumy 1.028,99 eura spolu s príslušenstvom, žalobu aj sumu celú sporuje, pretože sám žalobca má chaos špecifikovať presnú a ustálenú hodnotu dlžnej sumy, pretože v listinnom dôkaze Vyúčtovanie nákladov za služby uvádza dlžnú sumu v čiastke 3.437,34 eura ku dňu 30.04.2020, písomnosť je zo dňa 11.11.2020. Pokiaľ žalovaný v 1. rade nebude mať podklady od nájomcu vo veci uhradenia povinných platieb žalobcovi, má za to, že je akákoľvek uvádzaná dlžná suma neustálená a nepresná resp. nemusí vôbec existovať. Na základe skutočnosti, že mu súd nedoručil plnomocenstvo právneho zástupcu žalobcu, má za to, že nemá oprávnenie procesne zastupovať žalobcu resp. koná bez právneho titulu, a preto podanú žalobu vníma ako konanie a rozhodovanie contra legem.

5. V replike žalobca uviedol, že na žalobe trvá a odpor považuje za nedôvodný. Tvrdenie žalovaného v 1. rade, že nemá vedomosť o tom, že si nájomca neplnil povinnosti, je bezpredmetné, nakoľko v zmysle článku V ods. 11 Zmluvy o výkone správy: „Vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome je povinný mesačne vopred poukazovať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv domu a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“ Z uvedeného dôvodu zodpovednosť za platenie preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv nesie v plnom rozsahu vlastník bytu, t.j. žalovaní. Žalobou si žalobca uplatňuje oprávnený nárok na žalovanými neuhradené preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv domu za obdobie od mája 2020 do októbra 2020 ako aj nedoplatok za rok 2019 v celkovej výške 1.028,99 eura spolu s príslušenstvom. Preddavky resp. nedoplatky do fondu prevádzky, údržby a opráv domu za iné obdobie ako je vyššie špecifikované, nie sú predmetom podanej žaloby.

6. Žalovaný sa k replike nevyjadril.

7. Žalobca ako dôkazy predložil Zmluvu o výkone správy zo dňa 13.11.2019, Čiastočný výpis z LV č. 7378, Prehľad ročných platieb, Vyúčtovanie nákladov za rok 2019 zo dňa 11.11.2020, Úrokové sadzby ECB.

8. Žalovaný nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (na č.l. 58), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom súd z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalovaní v 1. a 2. rade sú podľa Čiastočného výpisu z LV č. XXXX. pre k.ú. L. bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X na 1. p. bytového domu súp.č. XXXXX v L.. Správu bytového domu vykonáva na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 13.11.2019 žalobca. Z Prehľadu ročných platieb vyplýva, že mesačné platby do fondu prevádzky, údržby a opráv a za služby spojené s užívaním bytu boli v mesiacoch máj až jún 2020 v sume 116,44 eura a v mesiacoch júl až október 2020 v sume 128,44 eura. Z Vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním a správou bytu vrátane opráv za rok 2019 vyplýva nedoplatok žalovaných: pri položke Stav VS a opráv k 31.12.2019 (Predpis mínus Náklad) vo výške 282,35 eura, pri položke Stav nájomného z osob. účtu k 30.04.2020 vo výške 2.613,- eur, pri položke Ostatné pohľadávky k 30.04.2020 vo výške 541,99 eura. Vyúčtovanie bolo žalovanému v 1. rade doručené spolu so žalobou dňa 19.06.2021.

11. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

12. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

14. Podľa § 8b ods. 1 písm. e) zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „ZoVB“), pri správe domu je správca povinný e) sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky.

15. Podľa § 10 ods. 1 veta prvá ZoVB, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade 10) vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

16. Podľa § 10 ods. 6 veta prvá ZoVB, úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke.

17. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba bola v časti istiny podaná dôvodne. Žalovaný v 1. rade ako bezpodielový spoluvlastník predmetného bytu neuhradil za obdobie od mája do októbra 2020 príspevky do fondu údržby, prevádzky a opráv domu a úhrady za poskytovanie služieb

spojených s užívaním bytu, ktoré sú podľa zmluvy o výkone správy splatné mesačne vopred, čím mu vznikol dlh vo výške 746,64 eura (2x 116,44 eura + 4x 128,44 eura). Zároveň mu vznikol za rok 2019 nedoplatok na nákladoch spojených s bývaním a správou bytu vrátane opráv v celkovej výške 3.437,34 eura, z ktorého si žalobca v konaní uplatňuje sumu 282,35 eura. Správu bytového domu vykonáva na základe zmluvy o výkone správy žalobca, ktorý má zákonné oprávnenie na vymáhanie vzniknutých nedoplatkov.

21. Pokiaľ ide o obranu žalovaného v 1. rade, že dlh nevznikol, pretože platby boli vykonávané dlhodobým nájomcom bytu, žalovaný pravdivosť svojho tvrdenia ničím nepreukázal, keď k nemu nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz, a preto zánik dlhu jeho splnením (či už žalovanými alebo prostredníctvom nájomcu) nebolo možné mať za preukázaný.

22. Strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť dôkazná, t.j. označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti leží na tej strane sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, teda ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak žalobca v žalobe tvrdil, že dlh na byte uhradený nebol a žalovaný v 1. rade tvrdil, že dlh bol uhradený nájomcom, bolo povinnosťou žalovaného v 1. rade označiť alebo predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie, že dlh zanikol splnením prostredníctvom nájomcu. Takúto povinnosť mal o to viac, že v zmysle Zmluvy o výkone správy bolo povinnosťou vlastníka bytu (t.j. žalovaných), a nie prípadného nájomcu, uhrádzať mesačné platby. Keďže žalovaný v 1. rade takýto dôkaz ani neoznačil, ani nepredložil, súd nemohol jeho tvrdenie považovať za preukázané.

23. Súd pritom poukazuje na uznesenie NS SR sp.zn. 5Obo/52/2010 z 24.06.2010, podľa ktorého „Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.“. V sporovom platí aj tzv. negatívna dôkazná teória, ktorá vychádza z toho, že nemožno od strany spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (napr. tvrdenie, že dlh nebol uhradený), v dôsledku čoho dochádza k preneseniu dôkazného bremena na protistranu, v tomto prípade na žalovaného v 1. rade.

24. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného o požari v byte, jednak nebolo preukázané, ale najmä bolo pre posúdenie nároku žalobcu voči žalovanému v 1. rade irelevantné, pretože prípadný požiar v byte nemá súvis s existenciou a výškou žalobou uplatneného dlhu.

25. Hoci žalovaný v 1. rade v konaní spochybnil aj výšku dlhu, súd takúto obranu nepovažoval za účinnú, a to s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Žalobca v konaní predložil Prehľad ročných platieb (z ktorého vyplýva, že mesačné platby boli v mesiacoch máj až jún 2020 v sume 116,44 eura a v mesiacoch júl až október 2020 v sume 128,44 eura) a Vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním a správou bytu za rok 2019 (z ktorého vyplýva nedoplatok žalovaných pri položke Stav VS a opráv k 31.12.2019 (Predpis mínus Náklad) v sume 282,35 eura). Žalovaný však neuviedol, ktorú z jednotlivých položiek v prehľade a vyúčtovaní neuznáva a z akého dôvodu, a preto spochybenie výšky dlhu spôsobom, že celú sumu sporuje, je s poukazom na § 151 ods. 2 CSP neúčinným popretím skutkového (a listinnými dôkazmi preukázaného) skutkového tvrdenia žalobcu o výške dlhu. Súd dodáva, že ak si žalobca z vyúčtovania nedoplatku za rok 2019 uplatnil len časť celkového nedoplatku, t.j. nižšiu sumu, ide o jeho dispozíčné oprávnenie a nespôsobuje to nepreskúmateľnosť žaloby.

26. Súd dodáva, že dôvodom pre zamietnutie žaloby nemôže byť ani prípadné nedoručenie splnomocnenia preukazujúceho oprávnenie právneho zástupcu zastupovať v konaní žalobcu žalovanému v 1. rade. Predovšetkým, oprávnenie advokáta zastupovať stranu v konaní sa preukazuje

súdu a nie protistrane a zároveň takéto oprávnenie bolo preukázané splnomocnením zo dňa 12.11.2020 (č.l. 6).

27. S prihladnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 1.028,99 eura vyhovel, keďže považoval uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie neuhradených platieb za obdobie od mája do októbra 2020 (746,64 eura) a na zaplatenie nedoplatku na nákladoch spojených s bývaním a správou bytu za rok 2019 (282,35 eura), za dôvodný a zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie sumy 1.028,99 eura žalobcovi.

28. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento súd žalobcovi priznal od času, kedy sa žalovaný v 1. rade dostal do omeškania. V prípade neuhradených mesačných platieb sa žalovaný v 1. rade dostal do omeškania vždy od prvého dňa v danom mesiaci, keďže v zmysle zmluvy o výkone správy boli platby splatné mesačne vopred, t.j. do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca. Keďže vyúčtovanie za rok 2019 je v časti splatnosti nedoplatku (do 30.06.2020) vzhľadom na datovanie listiny (ku dňu 11.11.2020) zmätočné a z uvedeného dátumu splatnosti nemožno vychádzať, pričom uvedené vyúčtovanie nebolo do podania žaloby žalovanému v 1. rade preukázateľne doručené, súd považoval vyúčtovanie za preukázateľne doručené žalovanému v 1. rade až spolu so žalobou, a to dňa 19.06.2021. S poukazom na § 563 OZ bol potom nedoplatok z vyúčtovania splatný deň nasledujúci po doručení, t.j. dňa 20.06.2021, pričom do omeškania sa žalovaný v 1. rade dostal dňa 21.06.2021, od ktorého dátumu súd žalobcovi úrok z omeškania priznal a vo zvyšku žalobu vo výroku II. rozsudku zamietol. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, túto súd žalobcovi priznal v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keď ku dňu omeškania žalovaného v 1. rade s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,00 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % (5+0,00 %) ročne zo sumy 116,44 eura od 01.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 116,44 eura od 01.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 128,44 eura od 01.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 128,44 eura od 01.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 128,44 eura od 01.09.2020 do zaplatenia, zo sumy 128,44 eura od 01.10.2020 do zaplatenia a zo sumy 282,35 eura od 21.06.2021 do zaplatenia, ktorý úrok z omeškania súd žalobcovi priznal a vo zvyšku žalobu v časti úroku z omeškania vo výroku II. zamietol.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie sumy 1.028,99 eura s príslušenstvom, keď žalovaná v 2. rade bola na zaplatenie zaviazaná právoplatným platobným rozkazom. Zároveň vo výroku I. rozsudku vyjadril súd vzťah medzi plnením žalovanej v 2. rade na základe platobného rozkazu a plnením žalovaného v 1. rade na základe rozsudku tak, že v rozsahu plnenia žalovaného v 1. rade zaniká povinnosť plniť žalovanej v 2. rade uložená platobným rozkazom Okresného súdu Trnava č.k. 11C/69/2020-28 zo dňa 02.03.2021 a v rozsahu plnenia žalovanej v 2. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 1. rade uložená týmto rozsudkom.

30. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

31. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, na zaplatenie ktorých zaviazal súd žalovaného v 1. rade, určil súd v súlade s § 232 ods. 3 CSP žalovanému na plnenie primerane dlhšiu lehotu 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

34. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní v časti istiny plne úspešný (neúspešný bol len v časti úroku z omeškania, ktorý neúspech možno považovať za nepatrný, keďže išlo o príslušenstvo, resp. úrok z omeškania nebol samostatným predmetom konania, a preto sa na neúspech v tejto časti neprihliada - vid'. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 10CoPr/2/2016-361 zo dňa 27.06.2016), preto mu súd vo výroku III. priznal voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Rovnako aj pri náhrade trov konania súd zohľadnil skutočnosť, že voči žalovanej v 2. rade je exekučným titulom právoplatný platobný rozkaz, v ktorom bolo rozhodnuté aj o náhrade trov konania, a preto v rozsudku súd určil, že v rozsahu plnenia náhrady trov konania žalovaným v 1. rade zaniká povinnosť plniť žalovanej v 2. rade uložená platobným rozkazom a naopak, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).